

DOSAR NR. [REDACTAT]

Administrația DGFP Dec. CAB 281/09.02.2010

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI – SECȚIA A IX-A
CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

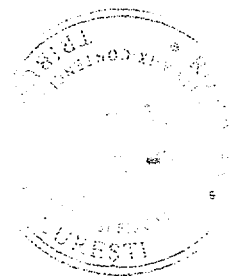
Sentiința civilă nr. [REDACTAT]

ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA: 07.04.2009

TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:

PREȘEDINTE: [REDACTAT]

GREFIER: [REDACTAT]

Pe rol se află soluționarea cauzei de contencios administrativ privind pereclamantul [REDACTAT] în contradictoriu cu pârâții AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ – DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI – SERVICIUL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR ȘI ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE SECTOR 4, având ca obiect anulare act administrativ.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică de la 31.03.2009, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, parte integrantă din prezenta, când Tribunalul, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de astăzi, când a hotărât următoarele.

TRIBUNALUL

Asupra cauzei civile de fata,

Constata ca prin cererea inregistrata cu nr. [REDACTAT]/3/2008 pe rolul Tribunalului Bucuresti, numitul [REDACTAT], domiciliat in localitatea [REDACTAT] a chemat in judecata Agentia Nationala de Administrare Fiscala – Directia generala a Finantelor Publice Bucuresti, pentru anulara partiala a deciziei nr. 113/11 martie 2008 emisa de catre parata.

In motivarea cererii se arata ca prin decizia contestata parata a extins controlul inspectia fiscala cu incalcarea art. 98 din O.G. nr. 92/2003 pentru anul 2001, 2002 si 2003 fara sa aiba motive temeninice si fara sa dovedeasca existenta unor indici de incalcare a dispozitiilor legale cu privire la neplata creantelor fiscale catre stat.

La dosar au fost depuse acte, din analiza acestora instanta a retinut urmatoarea stare de fapt:

Prin Decizia nr. 113 din data de 11 martie 2008 emisa de catre ANAF – DGFPMB a fost respinsa contestatia formulata de catre numitul Mihaila Constantin impotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stability suplimentar de plata de inspectie fiscala prin care s-a stabilit pentru anul 2001 o diferenta de impozit pe venitul net anual in plus on suma de [REDACTAT] lei si majorari de intarziere aferente in suma de [REDACTAT] lei.

In motivarea deciziei se arata ca parata prin inspectia fiscala a calculat in mod corect sumele care trebuiesc platite de catre reclamant si majorarile de intarziere. De asemenea se mai arata in motivarea deciziei ca extinderea controlului pentru anul 2001 este justificata pe motivul ca au fost indici ca s-a incercat de catre reclamant eludarea dispozitiilor legale cu privire la modul de calcul al creantelor fiscale catre stat.

Analizand Raportul de Inspectie Fiscala cu nr. [REDACTAT]/23 mai 2007 emis de catre parata, instanta observa ca aceasta a extins controlul pe o perioada de 6 ani de zile, fara sa aiba avizul conducerii pentru extinderea acestui control si de asemenea fara sa

arate care sunt motivele pentru care a determinat efectuarea acestui control extins si nici care sunt indiciile acestuia.

Potrivit art. 98 alin. 3 din Codul de Procedura Fiscala, rganele de control fiscal pot efectua inspectia fiscala cu privire la plata creantelor fiscale catre stat doar pentru o perioada de 3 ani in urma de la data controlului.

In cazul de fata parata a efectuat aceasta inspectie fiscala la sediul reclamantului pe perioada de 6 ani, respective 2001-2007, incalcand astfel dispozitia legala imperativa a legii care prevedea acest control pentru o perioada de 3 ani de zile. De asemenea instanta observa ca din actele aflate la dosar nu exista vreun aviz din partea conducerii paratei prin care sa se permita efectuarea unui control extins pentru perioada mai mare de 3 ani si nici care sunt indicii care sa permita acest control extins. Ori dispozitia legala mai sus mentionata arata ca acest control extins poate fi realizat numai cu avizul conducerii organului de control si daca sunt indicii temeinice care sa duca la aceasta activitate. Cum nu au fost indeplinite aceste conditii legale, instanta considera ca efectuarea inspectiei fiscale pentru perioada mai mare de 3 ani de la data acesteia, respectiv la data de 18 mai 2007, este nelegala, respectiv pentru anii 2001-2003. Pentru perioada 2004-2007 controlul de inspectie fiscala a fost facut in mod legal, reclamantul necotestand acest fapt.

Fata de aceste motive instanta va admite actiunea reclamantului si va anula partial decizia contestata I va exonera pe reclamant de plata obligatiilor fiscale pentru anii 2001-2003.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite acțiunea reclamantului [REDACTED] cu domiciliul în [REDACTED] în contradictoriu cu pârâții AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ – DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI – SERVICIUL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR cu sediul în București, sect. 2, str. Prof.Dr. Dimitrie Gerota nr. 13 și ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE SECTOR 4 cu sediul în București, sect. 4, Bd. Constantin Brâncoveanu nr. 2.

Dispune anularea parțială a Deciziei nr. 113/11.03.2008 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București și exonerează pe reclamant de plata obligațiilor fiscale suplimentare pentru anii 2001, 2002, 2003.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 07.04.2009.

PREȘEDINTE,
CORNELIU ANDRIOAEI

GREFIER,
CRISTINA OLARU

DOSAR NR. [REDACTED]

ROMANIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI – SECȚIA A IX-A
CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHEIERE

ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA: 31.03.2009

TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:

PRESEDINTE: [REDACTED]

GREFIER: [REDACTED]

Pe rol se află soluționarea cauzei de contencios administrativ privind pe reclamantul [REDACTED] în contradictoriu cu pârâții AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ – DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI – SERVICIUL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR și ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE SECTOR 4, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns reclamantul personal, pârâta DGFPMB reprezentată prin consilier juridic cu delegație la dosar și pârâta AFP Sector 4 reprezentată prin consilier juridic cu delegație la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Reclamantul arată că nu a primit nici un răspuns de la AFP Sector 4 și că renunță la probele pe care le solicitase la termenul anterior, dorind să se judece doar cu probele care sunt deus la dosar.

Pârâta AFP Sector 4, prin consilier juridic, arată că nu are cunoștință despre nici o cerere adresată de reclamant instituției în vederea obținerii de înscrișuri. Arată că nu mai are probe de deus la dosar.

Pârâta DGFPMB, prin consilier juridic, arată că nu mai are probe de deus la dosarul cauzei.

Tribunalul, nemaifiind cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reclamantul solicită admiterea plângerii și anularea parțială a deciziei nr. 113/11.03.2008 emisă de DGFPMB – Serviciul de Soluționare a Contestațiilor. Solicită admiterea contestației formulate și să se constate că a intervenit prescripția dreptului de a stabili creanțe fiscale pentru anii fiscali 2001, 2002 și 2003 și să fie exonerat de plata obligațiilor fiscale suplimentare pentru anii 2001, 2002 și 2003. solicită instanței să constate dacă organele de control aveau sau nu dreptul, conform Codului proc.fiscală, să efectueze inspecție fiscală și pentru alți ani. În avizul de inspecție fiscală nu s-a comunicat că organul fiscal ar intenționa sau ar avea dreptul să efectueze controlul pe o perioadă mai mare de 3 ani. Invocă disp.art. 98 al. 3 Cod proc.fiscală. Arată că s-a efectuat un control pe o perioadă de 6 ani, respectiv pentru perioada 2001-2007. Pentru ultimii 3 ani controlul s-a efectuat legal dar pentru ceilalți 3, atât timp cât nici avizul nu prevedea și nici organele de inspecție fiscală nu au spus că dețin indicii care să permită efectuarea controlului pe o perioadă mai mare, nu aveau dreptul să efectueze acel control. Nu aveau dreptul de a stabili creanțe suplimentare. Decizia nr. 113/11.03.2008 a respins contestația formulată și l-a obligat la plata unor creanțe pentru perioada 2001 – 2003. Nu se prevede că s-ar putea extinde controlul pe o perioadă mai mare de 3 ani. Mai arată că, în opinia sa, pârâtele nu au deus nici întâmpinare tocmai pentru că nu au ce să spună în apărare; dacă aveau indicii trebuiau să le arate. Solicită admiterea acțiunii și constatarea

nelegalității și netemeinicii respingerii contestației formulate, anularea parțială a Deciziei nr. 113/11.03.2008, admiterea contestației astfel cum a fost formulată.

Pârâta DGFPMB, prin consilier juridic, solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiate. Arată că cadrul procedurii prealabile s-au desființat cele două decizii pe anii 2002 și 2003, în concluzie actul este desființat și contestația nu are obiect; se vor emite alte decizii de impunere. Cu privire la Decizia din 2001 și susținerea reclamantului că dreptul de a stabili obligații era prescris, solicită să se aibă în vedere că dispozițiile Codului proc.fiscală prevăd că termenul care este în curs se calculează după normele în vigoare la data când a început să curgă, în speță OG nr. 70/1997, deci termenul de prescripție este de 5 ani. Termenul de prescripție este de 5 ani, astfel că este în termenul de prescripție controlul. Solicită respingerea acțiunii.

Pârâta AFP Sector 4, prin consilier juridic, solicită respingerea contestației ca neîntemeiate, arătând că achiesează la concluziile formulate de DGFPMB. Arată că reclamantul face confuzie între termenul de prescripție prevăzut de OG nr. 92/2003 și termenul de 3 ani pe care se poate face inspecția fiscală.

Reclamantul, având cuvântul în replică, arată că pârâtele sunt cele care confundă termenele. Arată că inspecția fiscală nu este același lucru cu dreptul de a contesta creanțe fiscale. Inspecția fiscală se poate face doar pe 3 ani. Arată că atât timp cât există o decizie de impunere fiscală și se precizează că datorează o sumă, organul de inspecție fiscală, dacă a constatat că nu e conformă cu realitatea, stabilește aceasta dar nu are dreptul la efectuarea unei inspecții fiscale.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise,

DISPUNE

Amână pronunțarea la 07.04.2009.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 31.03.2009.

PREȘEDINTE,

GREFIER,